

नं० ४८६१

नाम - तन्त्राधिकारि निर्णयः

कर्त्ता - महाजि महः

पत्रसंख्या - ५८ पत्राणि सं. x

विषयः - तन्त्रम्

नंत्राधि कारनिर्णयः

धरद्वी

4861

Pages: 56

Complete

.63

श्रीगणेशायनमः॥ ॥विश्वेशं सच्चिदानंदं देवं देहं यो खिलं जगत् चरी कर्त्तिवरी
 भर्त्ति संजरी हर्त्ति लीलया १ शुद्धवैदिकमार्गेण शिवमाराधयन्मुदा द्विजेंद्रो सो वि
 जयते श्रीमानरुक्तांगदः सुधीः २ तस्य धर्मैकनिष्ठस्य कुतंत्रध्वंत भाम्वतः। प्रीत
 ये पांचरात्रादेरधिकरी निरूप्यते ३ स्यादेतत्पांचरात्रादीनां प्रामाण्ये सस्युधि
 कारि विशेषचिंता युज्यते। तदेव दुर्लभं तथा हि। कौर्मैकादशाध्याये। कापालं पां १
 चरात्रं च यामलं वाममार्हतं। एवं विधानि चान्यानि मोहनार्थानि तानि ॥ ये कुशा
 ३१

स्त्राभियोगेन मोहयन्तीह मानवान् मया पृष्टानि शास्त्राणि मोहायैषां भवान्तरे ॥
 इति पांचरात्रादीनां मोहकत्वमुक्तं तथा वासिष्ठेनैंगेन वामाध्याये आंकितान् श्वभ
 विष्यन्ति देवतायुधलाङ्गनैः नगराणां नामरूपाभ्यां युगांते समुपस्थिते पांचरात्रं
 प्रशंसन्ति केचिद्भागवतं मुनेः केचित्कापालमिच्छन्ति केचित्शुपतं मुनेः केचिद्द्वौ
 द्वे प्रशंसन्ति केचिद्दैगंबरं मुनेः केचिद्भोकायनं ब्रह्मन् केचित्सोमं महामुनेः नाक्रु
 लं केचिदिष्टं तितथा केचित्तुमैरवं केचित्त्वामं प्रशंसन्ति केचिद्वाक्कनथेव चाशं

२ भवं केचिदिच्छन्ति यामले भुवि केचन॥ अन्यानि यानि शास्त्राणि विरुद्धानि महामुने
 ह्यतः प्रमाणमूतेन वेदेन मुनि सत्तमा तान्येव श्रद्धया युक्ताः परिगृह्य द्विजा
 तयः। आचरन्ति महापापायुगांति समुपस्थिते इति। हे मादौ श्राद्धकांडे ब्रह्मवे
 वर्ते। शंभुरुवाच॥ न गन्ताही न गवन्सम्पद्गमाद्यपरिदृष्टतः। आचक्ष्व सर्वथा
 सर्वाच्चित्तरेण यथा तथं एव मुक्तो महाने जाह्नवस्यतिरुवाच तं। पुरा देवा सुरे
 युदे निर्जितेषु सुरेष्वथ। पाखंडाधितताः सर्वे त्येते पृष्टाः स्वये भुवा। तपश्चरन्सु

रामः

२

सार्वेषु असुरेषु जयार्थिषु। विष्णुः सुदुस्तरं मायामास्त्राय सुरचोदितः। मोहया
 मासयोगात्मात्तप्यैविधायतान्प्रभुः। सुमूढान्बुद्धन्प्रेणतानुवाच महामनाः
 । शक्याः जेतुं सुराः सार्वैर्युष्माभिरिति दृशीनैः। बौद्धं धर्मं समास्त्राय शक्यास्तेन
 बभूविरणतानुवाचाह ते ममैयं यं भूत्वा च महिधाः। ज्ञानेन सहितं धर्मं तेनाहं त
 इति स्मृताः। बुधश्रावकनिर्गन्थाः सिद्धपुत्रास्तथैव च। एते सर्वैर्यचार्यैर्विज्ञे
 यादुष्टचारिणः। त्रयस्त्रिंशं समुत्सृज्य जीवतेत्यब्रवीत्पुमान्। जीवकानामनेजा

३ ताः सर्वधर्मवहिः कृताः । यान्भूत्वादित्यवद्योमिधर्मवैप्रतिपादयन्कापि
 लोसेपिसंप्रोक्ताः कपिलोहिदिवाकरः ॥ चरध्वं तानुवाचेदं मच्छास नमतिद्युति
 चरकास्तेतुविज्ञेया अधर्मचरणाह्वयाः । दीर्घविरमितिप्रोक्तं तूह्मं वा धर्मरूपकं । धर्म
 ३ चरध्वमित्युक्तायस्मान्ते दीर्घवसुषा वीरणिचैव नीलानि विभ्राणाश्च रकास्ततः रामः
 । एष चो होतिसंशुद्धो धर्मस्तं श्रयतेति यान् उवाच मायया विस्तुप्ते हि चो ह्यः प्रकी
 र्तिताः । सत्वं सर्वेषु भूतेषु भगवानिति वा ब्रवीत् स्नात्वा स्नेपिविज्ञेया उक्ता मागवता ३

श्रुतेऽविद्गृह्याश्चैवायकेचित्कपालततजूषणाः। शैवाः पाश्रुपताश्वान्येषांचर
त्रा-यापारगतया। न्यचदुरात्मानः तर्वेप्सुरादवताः। पाशदेनत्रयीधर्मपालना
जगतः स्मृताः। तंखंडयंतियस्मात्तेपाखंडास्तेनहेतुना। ततस्तेकर्मणाबद्धाह्वात
म्यग्व्यवस्थिताः। अयुरारभ्यः पुनर्जीताभावितास्तेनकर्मणा। निरयं प्राप्यतै रवक
मैभिभीविताः पुनः। बौद्धावकनिर्गन्थाः शाक्याजावककापिलाः वरकाचंश्चीरकाश्चै
हाः सिद्धपुत्राः ससावताः। तैरात्म्यवादिनश्चैवअयज्ञानास्तिवादिनः वर्त्तमानास्व

धर्मेष्वजायोततिपुनः पुनः। दृष्ट्याजटीदृष्ट्यामुंडीदृष्ट्यानगनाश्वयेनराः। एतेन्येचत्र
 ४ यीवात्थांसर्वेनगनाद। याजनाः। पूतसंहितायां मुक्तिखंडे चतुर्थेध्माय पांचरात्रा
 ५ दिमार्गीणां वेदमूलत्वमास्ति। कानहि स्वतंत्रास्तोतनभ्रान्तिमूलानिमृषणे इति। पां
 चरात्रादिमार्गीणां वेदमूलनां स्वयमेव वेदमूलतामंगीकारत्वावदविरुद्धानकार्ये रमः
 पादशास्त्रस्मृतिपुराणादिवन्नयावन्मूलोपलंभं। किं तु सर्वथैवाप्रामाण्यमित्याह। ४
 पांचरात्रेति वेदमूलत्वं न हि। किं तु स्वतंत्राः हि शृष्टो। वेदमूलत्वं विरहेतदीयशा

स्रप्रसिद्धिमाहाआपाततः प्रामाणवदाभा। सपितिरूपणेभ्रांतिमूला एवेत्यर्थः।
 तद्व्याख्यायांमाधवः। विरोधेवन। पसंस्यादसतिद्यनुमानं। हनुदरीना। चतिजैम
 नीयमूत्रद्वयं। व्याचक्षाणभट्टपादा अप्याहुः। या। न्यतानि त्रयाचिन्दिर्नपरिगृहीता
 नि किंचित्तन्मिश्रधर्मकंचुकच्छायापतितानि लोकोपसंग्रहलाभपूजाख्यातिप्र
 । याजनपराणि त्रयाविपरातासंबद्धदृष्टशोभादिपत्यसानुमा। नापमानार्थीपत्तिमा
 ययुक्तिमूलोपतिबद्धानिसंख्या। यागपावरात्रयाशुपतशाक्यनिर्गन्धपरिगृहान्तध

५

मीधर्मनिबंधनानिपुरुषचिकित्सावशाकरणोच्चाटनोन्मादनादिसमर्थकतिययमं
 त्रौषधिकादाचिकसिद्धिनिदर्शनबालनाहिंसासत्यत्यचवनदमदानदमदानदयादि
 श्रुतिस्मृतिसंवाहिकस्तोकार्थगंधवासितजीविकाप्रायाश्चित्तरोपदशांनियानिवा
 ह्यतर्णणिल्लेखाचारमिश्रकभोजनाचरणनिबंधनानि। तषामेवेत—तिवि। राधाइ
 उदर्शनाभ्यां अनापह्मणायवंप्रतिपाद्यात। नचैतत्कचिदधिकरणांतरेनिरूपितं।
 नवावक्तव्यमेवागव्यादिशष्टवाचकचबुद्धिवदतिप्रसिद्धचान्। यदित्यनाद। रणेषां

रामः

५

न कथ्येताप्रमाणता अशक्यो वतिमच्चा न्ये भवेयुः समदृष्टयः। शोभासौ कर्म। ह शक्ति
कलिकालवशेन वा। यज्ञोक्तपशुहिंसादित्यागन्तांतिमवाप्नुयुः त्रयीधर्मस्य सिद्धस्य
। यत्पत्यंत विरोधिनः। अनिरात्तत्यतानसर्वानधर्मेषु द्विर्नलभ्यात महाजनगृही
तवंपिन्नाद्यनुगमादि च। तेपि द्वीपांतरा। यस्संवेदं त्येव स्वदर्शने। तत्र श्रद्धा मात्रमेवै
कं व्यवस्थानिमित्तं। सर्वेषां स्वपितामहादिवरितानुयायिचात्। यैश्च मानवादि स्मृ-
तीनामपि उत्सन्नवेदशाखा मूलव्याख्यानतान्मनिसुतरां शाखादिभिरपि शक्य

६

७

तन्मूलचामववक्तुं। कीहिशक्रुयादुसन्नानां वाक्यविषये इयत्तानियमं कर्तुं। तत
 श्च यावत्किं वित्किं यंतमपि कालं। केचिदाद्रियमाणं प्रसिद्धिगतं तस्मत्प्रसन्नं शाखा
 विसंवा। दष्टसन्नं शाखामूलचावस्थामनुभवतुल्यकसतया प्रतिपादयत आह। वि
 रोधेन। यसं स्यात् इति। पारतंत्र्यं ताव। दष्टां स्मर्यमाणपुरुषविशेषमणीतवात्तेरेव
 प्रतिपन्नं। वदमूलचं पुनस्ते तुल्यकसचासमयेवलज्जयावमानितापि तृद्वेषिदु
 ष्पुत्रवन्नाभ्युपगच्छेति। अन्यच्च स्मृतिवाक्यं एकमेकेन श्रुतिवचनेन विरुद्धात्।

रामः

६

शाक्यादिवचनातिवृकतिषयदमहानादिवचनवर्जैः सर्वा। एष्वसमस्तव उद्देशवि
द्यास्थानविरुद्धानि त्रयीमार्गीयुष्ठितविरुद्धा चरणैश्च बुद्ध्यादिलिः प्रणीतानि। लो
भादिकारणं चार्बुद्वेवान्यत्र प्रतीयते। यस्मिन्सन्निहिते दृष्टेनास्ति मूलं त एव
मा। एत एव च। त येषां वाङ्मात्रेणापि नार्चनं। पाखंडि। नाविकर्म स्था हेतुकोऽथैत ए
व हि। एत ही पागंथा एव च मन्वादिभिः परिहार्य। वनोक्ताः। यो वेदवात्या स्मृत। या
याश्च काश्चित्पुद्गलः। सर्वास्तानिष्फलाः प्रोक्तास्तपोनशाहिता स्मृताः। तस्माद्

७
 मेषतित्रयीबास्यमेवंजातीयकं प्रामाण्येनान। पक्षं स्यादिति सिद्धमिति। अत्र महो
 हाहृतं या। वदवात्या इति ववने। सूतसंहितायां ज्ञान। यागरुं डे च उदे शाध्य। यन्य
 त्रचपक्य। तकिंच शिष्टा। का। पविरुद्धमिति चेन्न शास्त्रपरिमाणवाहित्ये तदपि अत्रे
 वचोद्योत्तरवेन व्याख्यातं। यदाहुर्भहाः। यत्तर्हि। वदविहितं न बाधते शिष्टाच्चा। वद
 विद्वानकोपयति। विहाराराममंडलकरणाविराग्यध्मनाभ्यासाहिंसासत्यवचन
 दमदानदयादित्तद्वुद्धामिभाषितं प्रामाण्येनाविरुद्धमिति चेन्न शास्त्रपरिमाणवा

रामः

७

त्परिमितान्येव हि चतुर्दश दश वा विद्यास्थानानि धर्मप्रमाणवेन शिष्टैः प
 रिगृहीतानि वेदोपावदावहो गापांगाष्टादश धर्मसंहितापुराणशास्त्रशिष्टादंड
 नातिइति संज्ञकानि। न च तेषां मध्ये बौद्धार्हतादि गन्थाः स्मृता गृहीता वा। प्रतिकं तु
 करूपेण पूर्वशास्त्रार्थो गाचरां यदन्यक्रियते तस्य धर्मप्रत्यप्रमाणानां तथा च प्रा
 यश्चित्तादिदानकालेषां वा वाक्यमात्मीयं अन्यकवित्तनं वा श्लोकं सूत्रं वा चार्थमवा
 दिसंवादी प्रायश्चित्तं दद्यात् न न कश्चिदपि धर्मार्थः प्रतिपद्यात्। यथैवान्यापवि

८
 ४
 ज्ञानाद्देहास्त्रेख्यादिपूर्वकान्। शूद्रादधिगताच्चापि धर्मज्ञानं न संमैतं तथा तिक्रां
 त। वादाक्तमर्यादा व्यवहारिणो। संवादिष्वपि वाक्येषु। न व्यतधर्मी हतवः॥ स्मर्ये।
 तच्च पुराणेषु धर्मविप्रुति। हतवः। कैलौ शाक्यादयस्तेषां को वां क्यं श्रोतुमर्हति। यथा
 तत्तत्कर्तृरसुवर्णादिषु दीयते। यद्वा जंतदपि व्यक्तं अग्राह्यत्वात् खलीयते। तेन क
 र्मानुरूप्य सामान्यतो दृष्टार्थोपपत्तिबलान्न दमि प्रायकल्पितकर्मिणा समध्यपत्ति
 तं सन्मूलमप्यहिंसादिश्च - ति प्रसिप्तसीरवदनुपभोग्यमविश्रंभणीयं तन्मात्रो

रामः

८

पलभ्यंतवतीति अवश्यमावत्यरिगणितधर्मशास्त्रेभ्यो नोपलभ्याततावदग्राह्यं
 भावत्पराशस्त्रांतरैरेव नार्थः स्पष्टोवध्यर्थोवातदातेनैव सिद्धचादितरस्या
 दनर्थेकं। तस्माद्यावत्यरिगणितचेदरिशास्त्रव्यतिरिक्तनिबंधनंतद्धर्मप्रमाणवे
 नानापक्षितव्यमिति। एतएवचातइतिलहवार्त्ति। कनकोर्ययाज्ञवल्क्यादिवच
 नानामर्थोपनिबद्धः। उक्तंचकोर्मउपरिभा। गपंचदृशधस्ये। पाखंडि। नावि
 कर्मस्थानधमाचार्योस्तथैवच पांचरात्रान्यासुपतान्वाङ्मात्रेणापिनार्त्ति। यत्।

९

१

तत्रैवबौद्धश्रावकनिर्गन्थाः पांचरात्रविहाजनाः। कापालिकाः पाशुपताः पाखं
 ज्ञायेचतर्हिध्मद्वत्यातनपूर्वोदाहृत। हमाद्रिश्राद्धकांडस्यब्रह्मवैवर्तीयनगनादि
 निरूपणमद्यद्वकप्रविष्टववनेश्वोक्तं पांचरात्रादीनां पाखंडवं। पाखंडाश्चैतएव
 हीतिमहवार्त्तिकां। शनोपनिबद्धं। एतेनपाखंडि। नाविकर्मस्थानबौडालत्रतिकान्
 श्वान्। हेतुकात्कहत्तीश्ववाङ्मात्रेणापिनावी। यदितिमानवस्य। दंभि। हेतुकपाखं
 डवकहत्तीश्ववेर्जी। यदितियाज्ञवल्क्यस्यचार्थउपनिबद्धः। स्मर्ये। तचपुराणेत्यत्रम

रामः

९

द्वात्रिंशत्। कनपूर्वोदाहृतं कौर्मैकादशार्धस्य स्तुं कपालं पांचरात्रं। चत्वारिदिवचनं। तथा
 पूर्वी। द्विसप्तविंशार्धस्ये। वामाः पाशुपतावारास्तथावैपांचरात्रकाः। भविष्यंति
 कलौ तस्मिन् ब्राह्मणाः। सत्रियास्तथेति वचनं। पूर्वोदाहृतमेव वासिष्ठलैंगनव
 माध्वस्य स्तुं पांचरात्रं प्रशंसन्तीत्यादिवचनं। अस्यानिवैचं जानीयकानिवचनासु
 पनिबहूनि श्रुतिदिक्। तथा पाराशरपुरा। रादशमेध्वस्ये। धर्माधर्मादिविज्ञा
 नवागमाः पुरुषोदिताः। पांचरात्रादयः सार्वेन प्रमाणमिति स्थितिः। मुक्तिखंडे

१०

10

षष्टेध्वसये। अथातः संभवस्यामिज्ञानानुत्यक्तिकारणमित्युच्यते॥ वहां गानो च
 विद्वेषः स्मृतानां च तथैव वा पुराणानां च विद्वेषो भारतस्य तथैव च। तेषामध्ये तु विद्वे
 षस्तेषां बंधश्चाकश्व। तेषामर्थो यहारश्च ज्ञानानुत्यक्तिकारणं॥ वामपाशुपतादीना
 मश्रौतानां परिग्रहः। पांचरात्राश्रयश्चापि ज्ञानानुत्यक्तिकारणं॥ शिष्टानामसद्वारा
 यः शिष्टसंसर्गवर्जनेन। अनिष्टता च मन्दक्तेर्ज्ञानानुत्यक्तिकारणमित्यादि। तस्मा
 त् कौर्मवासिष्ठालिंगब्रह्मवैवर्तस्कोदपाराशरपुराणादीनां सर्वमीमांसायाः। हमा

रामः

१०

द्विमाधवादितिवंधसनांचयर्षी। लाचनयापांचरात्राद्यानामधमाएयमेवलभ्य
 तेइविवेत्। अत्रोव्या। ता। अस्तितावदमीपांमामाएयं। सांख्ययोगः पांचरात्रं। वहाः पा
 शुपतंतथा। आत्मप्रमाणा। न्यतानिनहंतव्यानि। हनुभिरितिभारतोक्तेः। नचैवंप्रा
 गुक्तकोमीदिवचनविरोधः। वैरिकंमत्यननुष्ठापकचे। तपांतास्यर्षीत्। उक्तंचमुक्ति
 खंडेवउर्थाध्वसये। तद्यापियेोंशोमार्गीणां। वहेनविरुनध्यते। सोंशः प्रमाणमित्यु
 क्तंकेपांचिदधिकारिणामिति। वहाविरुहेंशोमामाएयंकिंशन्नस्यानूइत्याशंक्यतम्

११

वासवाधिकारिविशेषप्रतीत्याह। तथापीतिमाधवः। यज्ञवेनवखंडेद्वविंशेध्वस
 ये। सूत उवाच॥ ॥ अथातः संभवस्यामिमार्गिनामाण्यनिर्णयं। श्रद्धयासहिता
 यूपंशृणुधंमुनिपुंगवाः वहांश्चधर्मचक्राणिपुराणंभारतंतथा वहांगान्युपाव
 हंश्चकामिकाद्यागमानपि। कापालनाकुलंचैवतयोर्भेदान् द्विजर्षभाः। तथा
 पाशुपतंमौम्यंमैखप्रमुखागमान्। तेषामेवोपनेहंश्चशतशोयसहस्रशः। वि
 द्वागमास्तथाब्राह्मन् बुधसर्हीद्यागमानपि। लोकायतंतर्कशास्त्रंबहुविस्तारसं

रामः

११

युतामीमांसामतिगंभीरांसाख्ययो। गोतथैवचा। अनका। भदभिन्नानितथाशाखां
तरणिचनिर्मै। मशंकरा साक्षात्सर्वज्ञः स्वया। सवचा। प्रसादा। दवरुद्रस्यब्रह्मविष्णा
दयः सुराः। सिद्धविद्याधराय ह्यार ह्यसाद्यास्तथैवचा। मुनयश्च मनुष्याश्च यथाभा
ग्यंद्विजोत्तमाः। तान्येवविस्तरेणैवसंगताहणैववापुनः। कुर्वन्तितानिनामानिकथि
तानिमहर्षिभिः। अधिकारिविभेदेनानेकस्यैवसदादिजाः। तर्कै। रातहिमार्ग
स्कनहंतव्यामनीषिमिरित्यादि। अधिकारीनि। उदिनेजुहोत्यनुदि। नजुहोतीत्या

१२. हिष्कृतीनामिवाधिकारिभे। हनप्रामाण्यात्तसुष्कतर्कै। रतेमार्गानवाधसइत्य
 र्थेइतिमाधवः। अतएवमानवपुराणेआगमानुपक्रम्य। अधिकारिविशेषेण
 प्रवृत्तानहिसंशयः। इत्युक्तं। भागवतेपिदशमस्कंधे। ववारिंशेधसये। अत्रूरस्तो
 त्रे त्रैय्याचविद्यया। कचिदित्युपक्रम्य। वामेवान्येशिवोक्तेनमार्गेणशिवरूपिणं। रामः
 बद्धाचार्यविभे। हनभगवनसमुपासतइत्यादिनाअधिकारि। - हेनैवप्रामाण्यंवि १२.
 भावितं। विरोधमधिकरणशिष्टाकोपाधिकरणयोरपि। वेदिकान्मत्पननुष्टापकमात्र

वेतात्यर्थे। अतएवोक्तं भट्टेः। त्रयाविधिर्नपरिगृहीतानीति। शिष्टा। का। पश्चत्य
 विरुद्धानामुदाहरणतया तत्रार्थबाधस्यासंभावितत्वेनाननुष्ठापकतायाएवव
 क्तव्यवाच्य। दृश्यं। तस्यष्टादाशोपवर्णनकालेव्रीहिशोस्त्रं पक्षेनमाणमिति तां त्रि
 काणां व्यवहारः तद्विषयाभूतश्च विकल्पः। क्वचिच्छेदेऽल्लिकः। प्रतद्वक्तवचनव
 लाद्यवस्थितइत्यन्य। दत्तम्। अतएवापार्थसारयिरपि। याव। हकेऽस्तौ कर्मस्मृ
 तौ चान्यत्प्रतीयत। तावत्तयोर्विरुद्धवैश्रोतानुष्ठानमिष्यते। इतिवार्तिकमुदाह

१३

१३

त्यात न कलाताऽप्रामाण्यं श्रुति विरुद्धानां स्मृतीनामित्युपसंहृत्य भाष्यमप्यननुष्ठा
 नरूपा प्रामाण्यपरं व्याख्येयमित्याह । अतएवोत्तरतः । न आगमानामविरुद्धं शेषा
 माण्यं स्वीत्ततः । अविरोधलक्षणोऽस्ति । उत्पत्त्यसंभवात् । भागवतमतमिदानीं निरा
 क्रियात् । ते ही ठं मन्यात् । भगवानेवैको वासु । दवो निरंजनज्ञानरूपः परमार्थतत्त्वं
 । स च उद्दी आत्मानं प्रविभज्य प्रतिष्ठितो वासुदेवसं कर्षणप्रद्यम्नानिरुद्धमेदात् । त
 त्र वासु । दवो नाम परमात्मोच्यत । संकर्षणानामजीवः । प्रद्यम्नो नाम मनः । अनि

रामः

१३

रुद्धोनामाहंकारः। तेषां वासु। दवः। पराप्रवृत्तिः। इतरसंकर्षणादयः। कार्ये। तमिहं
 भूतं भगवंतमिच्छासाण। क्लेशैः भगवंतमेव प्रतिपद्यन् इति। न त्रसंकषाणा जीवई।
 श्वा। रावा। नाद्यः। तस्योत्पत्तिमत्वेन तत्तत्तत्तत्ताभ्यागमप्रसंगात्। अनित्यत्वेन मोहा
 नव्यापत्तेश्चानात्माश्रितेर्नित्यत्वाच्च ताभ्य इमेत्यत्र जी। वात्यत्रेर्निराकरिष्यमाणत्वा
 चानचकर्तुः कारणं। भागवताहिकर्तृजीवान्संकर्षणसंज्ञका कारणं मनः। अद्य मम सं
 ज्ञकं उत्पद्य। त। तस्माच्च निरुद्धसंज्ञकोहंकारः उत्पद्यन् इति वदन्ति। न वै तत्संभवति

॥ छिदाकर्तृदेवदत्तात्परश्चा॥ ६ः करणाम्पोत्यस्य दर्शनात् यद्यप्यनेकशिल्पनिपुणः
 परसुं तत्रास्ति न स्ये च / तथापि संकषाणां करणः कथं प्र - म्नाख्यं करणं कुर्यात् अ
 करणस्य वा करणसामर्थ्ये न तं करणनिर्माणान् चैवं भूतं अतिमुपलभामहे / तस्मा
 दसंगतमेव तद् अस्तु तर्हि संकषाण ईश्वर इति द्वितीयः यस्य स तत्राहा विज्ञानादित्वा
 वेवा तदप्रतिषेधः / सर्वज्ञानेश्वर्यशक्तिबलतेजोभिरेश्वर्यधर्मैरेचिताः संकषाणां द
 यो वा सुदेव एवेत्यभ्युपगमे तदप्रतिषेधः / उत्पत्त्यसंभवस्याप्रतिषेधादावतावदा

रामः

१४

स्थमित्यर्थः। ईश्वरस्याप्यनादिवात्। किंच यहा। मपरमिन्नास्तहि। नश्चरास्त्वत्य
 रस्यरव्याचातप्रसंगात्सिद्धांतहानिश्चभगवाने। वेकोवासुदिवः परमार्थतत्त्वमि
 त्युपगमात्। नहिपांचरात्रसिद्धांतिभिर्वासुदेवादिषुकश्चिभेदोभ्युपगम्यते। विप्र
 ति। षधश्च। अभेदेगुणगुणिभावेगुणानां बहुवंतदभिन्नस्यगुणितवैकैवं इत्या
 दिविप्रतिषेधेत्यस्मिन्शास्त्रेबहुविधउपलभ्यात्॥ वदविप्रति। षधश्चुभवति। वउ
 षु। वादष्टपरंश्रेयोत्त — श्रुं डित्यइंद्रं शास्त्रमधीनवानित्यादि। वहनिंद्रादर्शनान्।

१५

15

तस्मादसंगतेषां कल्पानति। एतेन योगः प्रत्युक्त इति यूरे भाष्यं। येन चं शेन न विरु
 ध्यते। ततः। नष्टमेव सांख्ययोगस्त्योः सावकाश्च। तद्यथा। असं। गात्थ्यं पुरुषः इ
 त्येवमादिश्रुतिप्रसिद्धमेव पुरुषस्य विशुद्धं निर्गुणपुरुषनिरूपणेन सांख्येन नुगम्या
 ना तथा। यागैरपि। अथ परित्राड्विणीवासा मुंडोपरिगृहः। इत्येवमादिश्रुतिप्रसिद्ध
 मेव निवृत्तिनिष्ठं प्रव्रज्याद्युपादशेनानुगम्या। त। एतेन सर्वाणि तर्कस्मरणानि प्रतिव
 क्तव्यानि। तान्यपि तर्कोपपत्तिभ्यां तच्च ज्ञानायोपकुर्वन्तीति। वत्। उपकुर्वन्तान् च ज्ञानं तु

रामः

१५

।वशां । तभ्य एव भवति । नावेदविन्मनुतेतं ब्रह्मं तं । तं चैष निषदं पुरुषं दृष्ट्वा मीत्येवमादि
 श्रुतिभ्य इति एतत्पर्या । लाचनया त्वविरुद्धं त्रास्य ग्ना त्वत्वं । प्रतीयते । अत एव शं डि
 ल्यं प्रति । तस्माच्चैषां चरोत्रोक्तवर्त्मना श्रद्धया सह । मामाराधयं शं डि ल्यं ब्राह्मणान
 पिभक्ति । त इति विधिरसंगच्छ । तस्मिन् तद्दिवा सिद्धलैंगे अष्टमध्याये । एवं वर्णीश्रमाचा
 । रामयामोक्तः समासतः । श्रद्धयामत्प्रसादार्थमावरंति जनाश्च ये तेषां नास्ति महाघोरे
 नरकेवर्त्तने मुने । वर्णीश्रमस्तमाचारः सर्वे संसारवर्त्तिनः । ज्ञानं मद्दिष्यन् ० - यांति म

१६

रमं वयुः। वर्णाश्रमसमाचारं विना। वरविहं वर। वां कुंतिमो। संयेमूढास्तेषां नास्त्येव
 निष्कृतिः। पुरात्राशं डिल्यसंज्ञस्तु ब्राह्मणः कश्चिदल्पवित्। वेदवाहं परित्यज्य सा
 हसी बुद्धिपूर्वकं। परदारान् सदा गच्छत्वा पापानि संततं। वायुदेवं कुमार्गेण पूज्य
 यामास मुन्नतः। ततो विश्वात्मको विष्णुः प्रादुरासीत् स्वमायया। तस्याने सोपित दृष्ट
 पूजां चक्रे पुनः पुनः। ततो माया हरिर्ब्रह्मन् शं डिल्यं प्रत्यभाषत। धिकधिकं शं
 डिल्य दुर्बु। हसा हसी च महो भृशं। को वा वर्णाश्रमाचारं श्रौतं त्यक्तुं च या विना। शक्तः

रामः

१६

पापबलात्पुनर्नास्ति। तनिष्कृतिः श्रुतौ। कुमा। गीणापिशंङिल्यत्ततापूजाममवया
 । अतः कालेनमहतावेदमार्गीगमिष्यसि। तस्मात्वंपांचरात्रोक्तवर्त्मनाश्रद्धयासह। मा
 माराधयशंङिल्यब्राह्मणानपिभक्तितः इत्यु - भगवान्वि - सत्त्रैवांतरधीयता
 । शंङिल्योपिपुनर्ब्रह्मन्पांचरात्रंउवैस्सवं। परिगृह्यमहाविष्णुपूजयामासत्नक्तितः
 पुनर्विष्णोः प्रसादेनावदमार्गीतिवर्त्तिनां। शंङिल्यः संहितांवक्त्रेचैस्सवीमहतीमुने।
 तस्यांचक्रुर्मुनिदीप्तां पाखंडाः पापयोनयः स्थापितायांउशंङिल्यः संहितायांममार

ह पुनर्हृष्टाकरालास्याः क्रुद्धाशधरा मुनेः मूलहस्ता महाकूरनयनाः तत्त्वविग्न
 हाः । निर्घृणाः सतेतं ब्रह्म नूयमहूता भयंकराः । बद्धसपाशेन शंङ्खित्यं मार्गे दिक्कंठ
 के मुने । अश्वे मुखोर्द्ध्वा हातं सहस्राक्षं सुद्वारेः । पीडां धत्तु । यनि सिष्य यमराजस्य
 सन्निधौ । विधस्य पीडां यादौ स्तेपयेत् सूचयेत् मं प्रति । स्तोपितं प्रेक्ष्य दुर्बुद्धिं यमराजो भयं
 करः । ग्राहातितीक्ष्णाया वाचा पीयतां मम सन्निधौ । इत्युक्ते यमराजेन शंङ्खित्यं यम
 प्यसीदनां साधनं मातृवत्सु किंकराः । मुद्गरैः खड्गमूलाद्यैः पीडां च क्रुर्भृशं मुतः । पुन

रामः

१७

आह्वयमः कुक्षोरक्तघूर्णितलोचनः। ईक्षानामप्यनीक्षानां साधनं मातृवत्सदा। प्रा
प्तापपरिहाराय बोधयतीश्रुतिर्यतः। बुद्धिपूर्वपरित्यक्तानेन साक्षादुरात्मना तस्मा
। इतां उपापिष्टं तस्यापविनिवृत्ता। या ऐरवादिषु सर्वेषु तरा कषु क्रमेण त्र। लोजयि
वामहादुः खान्यमसत्यान्य। न कश्चः। आगच्छं ध्वंसहा। न नशं डिल्येन दुरात्मना। इ
तिसंचोहिताम्रह्मन्यमदूतायमदूताय। मनत्रु। तथैव चक्रुः पापिष्टं मक्षानामयु
वंसहा। पुनश्चैनं समादाय यमदूतायमं ययुः। तदृष्ट्वा यमराजोऽपि प्राह गंभीरयागि

१८

रा॥ भद्राभद्रे वयाभुक्तं कल्याणात्तावदुः सहं पापानां कलमाश्रये गच्छ विस्रोः परं सुखं
 इत्युक्तो यमराजेन शोडित्येवमास्थितः। स्वस्तिमंगलसंयुक्तः सुखं विष्णुपुरंगतः।
 दृष्ट्वा शोडित्यमनं विष्णुभक्तहिते रतः। प्रसादमकरोदस्य पुनरवमभाषत॥ बहमार्ग
 परित्यागः फलेभुक्तं वयानघा। मेतन्त्राश्रयाणैव मत्सूजाचतता वया। तथा हं श्री
 तवानस्मितवं शोडित्यमे प्रिया। भूयोपि मत्प्रसादनकर्मला। कद्विजोत्तमः। भूत्वा वर्णा
 श्रमाचारं श्रौतं च वापया बलं। मभक्त्या तावसंयुक्तो मदारधनतत्परः। सा सादत्सुक

रामः

१८

विज्ञानं ज्ञानं ल — मुतो भव । इत्युक्त्वा विष्णुना ब्रह्म नृशं डित्यो भुवि जातवान् । ब्राह्म
 णानां कुले सुद्वेसा ह्यग्नि समो मुने । स पुनर्वा सु । दवस्य ब्रह्म च यीश्रमे शुभे । ब्रह्म च
 यीश्र । मस्ति वा वेदान् सम्पगधीतवान् । पुनः स्तान् चागृही भूवा गीतः सत्य परायणः । अ
 ग्नीनां स य विधिवत् सत्तवा यागानन्तरं । प्रनष्ट पापः सुदात्मा ब्रह्म ज्ञानी सदा शुविः
 । अनित्यमीश्वरादन्यदिति ज्ञात्वा प्रसादतः । विरक्तः सर्व । ला । कभ्यस्त्यक्त्वा कर्माणि
 सर्वतः । आचार्यीकृत वेदान्तो मत्प्रसादान्महामुनि । सर्व । ला कविधत्तारं सर्वज्ञं सर्वका

१९

रणां। सत्यबोधसुखानंतमाहिमध्वसंतचर्चितं अममेयम। नोपम्यमनि। हे श्यंशि
 वाभिधामामपश्यदयत्तेनमु। न त्यात्मतया सदा। प्रारब्धकर्मप्राबल्यात्पंचमति
 तासने। समुक्तोभुक्तवान्भोगान्कुंचिकालमनाहतः। सपुनः कर्मणामंतोनिहो
 विश्वमायया। एवं वर्णाश्रमाचारान्ब्रह्मसिद्धादयत्ततः। शण्डिल्योपि विमुक्तोभूत
 द्विष्यांश्चेवमेवहि॥ ब्रह्मवा। ननमार्गीयपूतामद्रूपमागताः। वेदमार्गे विना ब्रह्मनूना
 स्फुपायो विमुक्ताय। सर्वशास्त्राणि। ब्रह्मगान्युपवेदांस्तथैवव पुराणानितथासां

रामः

१९

रव्ययोगः पाशुपतंतथा॥ दशजाति कुलानां च धर्मीश्वान्ये महत्तराः। सर्वा वहाविरो
धे प्रमाणानान्यथा भवेत्॥ यावेदवात्याः स्मृतायायाश्च काश्च कुदृष्टयः। सर्वास्ता नि
ष्कलाः किंच प्रत्यवायस्य हेतवः। तस्मात्सर्वप्रयत्नेन ब्रह्म नू ब्रह्म विद्वां वरा। त्यक्त्वा॥
वदविहृद्वानिवेद। मक समाश्रय। इति परमेश्वरवाक्यमभीष्टं श्रुतिवचननसमं हृदि
च वा श्रुतिरुदयं प्रणिपत्य महेशं श्रुतिमहिमानमवै सवैव सिद्ध इति। अत्र त्वधिका
रिविशेषं प्रतिपादयन्नादीनोपामाण्यं स्पष्टं। मवलक्ष्य। तानचात्रत्येन। तस्मात्वं पांच

२०

रात्रोक्तेत्यादिभगवद्वाचनसर्वान्प्रतिप्रामाण्यमेवोक्तमितिभूमितव्याधिग
 धिगित्यादिनानास्तितेनिः क्षतिः क्रतावित्यंतेनात्यंतपापिष्ठतयावधरितस्यश्रं
 डित्यस्यैवतस्माच्चमित्यत्रयुष्मदर्थेवात्पांचरात्रादीनामधिकारिविशेषविषय
 नायांप्रामाण्यानांप्रागवास्माभिरुदाहृतवात् अतएवेहापि कुमार्गेणपीत्युक्ता
 वदमार्गीतिवर्तिनीमित्युक्त्यातस्याचक्रुर्मुनिह्रींसांवाखंडः पापयो नयः । इत्युक्त्या
 परलोकात्परावृत्तस्यअनिहोत्राद्युपन्यासकालेपांचरात्रानुक्त्याचस्यष्टमैवेदंविप्र

रामः

२०

तिषेधसचेनिसूत्रेइसमेवार्थेस्मारयन्दिवायैरप्याधिकारिविभे।दनैवप्रामाण्यविभा
वितं।स्यादतत्।एवमपि।तंत्रेषुकोधिकारी।कानेति।वत्।उव्या।ता।आपाहोगोतमा
दीनांपापाहामहतोनराः॥यगता।वद्वत्।व्येवसेकीर्णयोनिजाः।तधिक्रियंतते
त्राहोस्त्रीमूद्राश्चयथायथं।नथाहिकैर्मिवज्जर्द्वशाध्मसये।पुरादारुवेनेपुरायेमुनेयोग
हमेधिनः।इश्वराधनार्थीयतपश्चेरुःसहस्रशः।ततः।कदाचिन्महतीकालयोगेन
दुस्तरा।अनाहृदिरतीवोग्नाआसीभूतविनाशिनी।सामससर्वेषुनयोगोतमंतपसांनि

धिं। अयाचंत सुधविष्टा अशनं प्राण धरणां। सतेभ्यः प्रहसवन्तं मृष्टं बहुतरं बुधः। स
 वेबुभुजिारविमानिर्विशंकेनचेतसा गतेनुद्वादशेवर्षेकल्यांतद्वयं करी। वभूवदृष्टि
 मेहतीयथापूर्वमभूजगतततः सर्वेमुनिवरः समामंत्र्य परस्परं महर्षि। गीतमं ब्रूयु
 गेढामइति। वगतः निवारयामासवतान्कं विकालं यथायुवं उषिद्वामद्देवश्यंगद्वयं रामः
 धमितिपंडिताः ततोमायामयं। मृष्टात्तशांगं सर्वे एवात। समीपं प्राययामायुर्गीतमस्य २९
 महात्मनः। तां उवीक्ष्य तया विष्टस्तस्याः संरक्षणो मुकः गोष्ठेतां बंधयामास स्पृष्टमात्रास

मारसा सशो॥ कनाभिसंतप्तः कायकिर्यमहामुनिः॥ नापश्यति स्म सहसा तादृशं मु
 नयोक्त्वन्॥ गोवधेयं द्विजश्रेष्ठ यावत्तव शरीरगा भवेत्तेन न भोक्तव्यं गढा॥ माव
 या॥ मवहि॥ तचादवमुदिताः संतो॥ दवहारुवनं सुभांजमुः शायवशं नीता तपश्चर्तुं य
 थापुरा सतेषां मापया जातां॥ गोवधसंगो तमो मुनिः॥ केनापि हनुना ज्ञात्वा वैशशाया
 तीवकोपनः॥ भविष्यध्वं त्रयीवात्या महापातकिभिः समाः॥ बभूवुस्ते तथा शायजा
 यमानाः पुनः पुनः॥ सर्वे संगम्यादवेशं शंकरं विष्णुमव्ययं अस्तवन् लोकि केस्त्वोत्रै

रुद्धिष्टाद्वसर्वेशः। देवदेवौ महादेवौ तत्तानामार्तिनाशनो। कावाहृतिर्महा। यागो
 भक्तान्स्त्रात्रमर्हथ। तदा पार्श्वस्थितं विष्णुं संश्रेय्य वृषभध्वजः। किमेतेषां भवेकार्यं
 प्राह युगैषिणामिति। ततः स भगवान् विष्णुः शरण्यो भक्तवत्सलः। गोपतिः प्राह वि
 प्रेन्द्रनालोक्य प्रणतान् हरिः। नावदवात्ये पुरुषे पुण्या। लशोपिशंकरः। स गच्छति महा
 । देवधर्मो। वदद्विनिर्बभौ तथा पितृकृत्वा सत्याद्रक्षितव्यामहेश्वरः। अस्माभिः स
 र्वैर्गणैः। तं गंतारो नरकानपि। तस्माद्वै देववात्यानां रक्षणार्थं यथापि नां। विमोहनाय श

स्वाणिकरिष्या॥ वाट्टषधजा॥ एवं संबोधि॥ तारुद्रो माधावनमुरारिणा चकार॥ माह
 शास्त्राणि॥ कश्चोपिशिवेरितः कपालेलांगलं वामं भैरवं पूर्वं पश्चिमं॥ पां वरात्रं यासु
 पतंतथा न्यानि सहस्रशः॥ सृष्ट्या तानूचतुर्दे॥ वो ऊर्वाणाः शास्त्रचोदितं पतंतानि र
 यघो॥ रव ह कल्याण्युनः पुनः जायंतो मानुषा॥ लाके स्त्रीणां पुण्यवयास्ततः ईश्वरा
 धनबलाद्गच्छध्वंसु न तां गतिं॥ वर्त्तध्वमप्रमा॥ दनान्यथानि श्रुतिर्हितः॥ एवमीश्वरवि
 सुल्यां चोदितास्ते महर्षयः॥ आ॥ दशं प्रत्ययद्वं तश्चिरसासुराविहिषाः॥ चक्रुस्तेन्यानि

२३

७३

शास्त्राणितत्रतत्ररताः पुनः शिष्यान्धसपयामासुर्दर्शयिच्चाफलानिव्रिति। अत्र
 च भ्रष्टानां कथं विवृतिप्राप्तये आगमाः प्रणीता इत्युक्त्या तेषां भ्रष्टाधिकारिकत्वं
 भ्रष्टान्प्रतिष्ठापयितुं च स्पष्टमेव। एवमपि प्रारचनार्थं चतुर्षु। वदेषु परं पुरुषार्थम
 लंभमानः शोडित्यङ्गं विद्यामधीतवानित्यादि क्रमेण तन्त्राणां। वेदिकमागीहादि
 कं बहु धस दर्शित। तत्तात्पर्यं न भिन्नास्तुततो भ्राम्यन्ती। त्यक्तावता विमोहनानां लु
 क्तिः। स्पष्टतन्त्रं चैतदपरार्धं गन्धमुखरावा। तथात्को। दपियज्ञावेभवत्वं डेद्वात्रिंशा

रामः

२३

धर्मये। गौतमश्चापो दर्शितः। यूत उवाच॥ ॥ अथ वक्ष्ये महादेव श्रद्धाभावस्य कारणं। म
नुष्याणां स्त्रुरश्रेष्ठाः शृणुत श्रद्धया सह। पुरा कालविद्या। कनमालिकर्मवशेन च। पं व
सप्तचवर्षीणि नववर्षशतक्रजः। अनादृष्ट्या हि जाभूमिर्दुर्भिस्सामवदास्तिकाः शु
त्पीडा डैवैव महती विजाता सर्व। दहिनां। मनुष्याश्चासमाचार अभवन् न न वां ठया
ह वा केचिन्मनुष्यांश्च भुक्तं वां ता विमोहिताः। ह वा केचित्पशून्मोहात् अजा केव
न मोहिताः उरंगांश्च गजान् केचिद्भुक्तं वां ता यथा बलं। ब्राह्मणाः। कचिदास्त्राच्यवि

शिष्टामुनिसत्तमाः। गौतमस्याश्रमं पुण्यं ययुः सर्वमहत्तमं। गौतमस्य त। पा। यागात्
 सादाच्छंकरस्य च। आश्रमस्तस्य विमं द्रा सुमिहं स्त्रभवभृशं। ते संभूय मुनिश्रेष्ठं गौत
 मं प्रणिपत्य च। मोचुः क्लेशेन संयुक्ता द्विजाः कारुणिकं प्रति। वयं सुखीडिताः सार्व
 भगवन् भववद्भ्रमा। कवलं तपयैवास्मान् रक्षरसहि। तरता इति विज्ञापितः श्रीमा
 न् महाकारुणिकोत्तम गौतमः। सर्वविप्राणामभयं दत्तवान् मुनिः पुत्रभार्यादियुक्ता
 नां विप्राणां गौतमो मुनिः। देहौ धन्यं धनं वस्त्रं तिलं तैलं वगामपि। अन्यानि यानि तं दू

रामः

२४

नांमिशानि सकलानि त्रुता नितेषां द्विजाः श्रीमानदहौ कारुणिकोत्तमः। आधिव्या
ध्यस्त्ररस्त्रादिपीडाश्च विविधसद्विजानिवारिता मुनींद्रेण गौतमेन द्विजन्मनां। श्रोत
स्मार्त्तसमाचार उपदिष्टा द्विजन्मनां। गौतमेन मुनींद्रेण मुनींद्राः करुणावत्नात् ए
वं चिरगते काले गौतमस्य द्विजन्मनः। तपसा। कवलं भूमिः सुतिष्ठा भवदास्तिकाः
ब्राह्मणैश्च तदा सर्वैः। गौतमेन सुरसिद्धैः। विचार्य कार्ये संभूय स्वदेशगमनाय वै। गौ
र्हता गौतमे। नति निर्घृणोः पुरुषा धर्मैः। त्रुता मिथ्या मित्रा पस्तमहामोहवशेन नृ

२५

25

।तदज्ञाचामुनिभिः श्रामान् गौतमो मुनिसत्तः महाक्रोधेन संयुक्तः शस्त्रपन्ना ह्य
 एणधमान् गौतम उवाच ॥ महादेव महादेव महादेवस्य विग्रहे महादेवस्य
 भक्तो च महादेवस्य नान्निच महादेवस्य विज्ञान महादेवपरिग्रहे महादेवस्य सं
 स्थाने महादेवस्य कीर्तिषु महादेवाय हाने च महादेवाश्रयेषु च महादेवस्य संस्था
 र्शे त्रिपुंद्रोद्धूतनादिषु रुद्रास्रधरणोरुद्रलिंगस्यैव तु पूजनं रुद्रालयदिह सायोरु
 द्रयात्रादिकर्मसु यद्यचुरुद्रसंबंधितं तत्रापि दुर्जनाः भवेतां नु मुखायूयं सर्वदा

रामः

२५

दानास्त्राणाधमाः । नित्यकर्माद्यनुष्ठानितथाकाम्यादिवर्जिता भवेताः । श्रान्तिशंसा
 दिविज्ञानसाधनेषु हि जाधमाः भवेतास्वाध्यायजापचैव तथा प्रवचनपिवा भवेताः
 नानाविधेषु दानेषु यज्ञेषु विविधेषु च । भवताः । तच्छ्रवां द्रायणा । होवतथा मासोप
 वासके । भवेताः । वेदभक्तौ तथा स्तिके योगांगेषु यमादिषु । भवेतः । नृतिस्मृतिपुरा
 णोक्तेष्वर्थेषु सकलैषु च । भवेतः । स्वरागमने । चैव परहारविवर्जने भवेतः । विष्णु
 दि । दवताः सर्वा विशिष्टाः शंकरादिति । भ्रान्तिविज्ञानसंपन्ना भवेत् । शंखचक्रग

२६

26

रापन्नवज्रपाशां कुशादिभिः। अंकिताः श्रद्धयायुषं भवेतः नहीतजातिनाम्ना उरु
 येणचनयैवचं। अंकिताः श्रद्धयायुषं भवेतः। वर्तुलाम्ब छपत्रार्द्धचंद्रदीपादिलिंग
 तः। लवेतश्रद्धेनललाटब्राह्मणाधमाः पितृमातृमुत्तमभारुभार्याविक्रयिणः सदा। बंधु
 विक्रयिणस्तद्वत् भवेतः। वेदविक्रयिणस्तद्वत्तीर्थविक्रयिणस्तथा। धर्मविक्रयिण एतः
 स्तद्वद्भवेत। सुरविक्रयिणस्तद्वन्मांसविक्रयिणस्तद्वन्मांसविक्रयिणस्तथा मत्स्यवि
 क्रयिणस्तद्वद्भवेत। पांचरत्ने च कापाले तथा काकोलमुखेपि च। शाक्ते वदीसि

एतः

२६

तापूयं भवेतः। बौद्धे वार्हमातये चैव तथा पाशुपतेऽपि च। शंभवेऽदीक्षितास्तपंतवेतः।
। पारवंडेषु तथा न्येषु मार्गेषु श्रोत। कषु चाश्रद्धया दीक्षितापूयं भवेतः। युष्माकं वंश
जाताश्च सर्वे स्त्रीतिः सह द्विजाः। मदुक्तार्थप्रकारेण भवंतु ब्राह्मणाधमाः। बहुनो
क्तेन किञ्चन स्याद्वि। वसंसारमोचाकातसंबंधिषु सर्वेषु श्रुतिस्मृत्यादि। कषु च यु
ष्माकं वंशजा तानां युष्माकं च तथैव च। श्रद्धाभावः सदैवास्तु शयस्तावः ततो मया
यूत उवाच॥ ॥ एचं मुनींद्रेण तनेव शा। यद्विजासोऽत्र राणां सा सा दुद्रेतस्य धर्मै च वि

२७
 २७
 धमाश्वापितदाह्यैवानथा भवंस्तकुलजाश्च सर्वैस्वभावजोत्येषु मुनेः प्रभावः। अ
 द्वाभावस्तेन जातो नराणां साक्षाद्भुङ्क्ष्वेतस्य धर्मैश्च विभ्राः। तस्माद्द्विद्वंस्तद्विनाशाय सा
 साद्भुङ्क्ष्वेतस्य जयेद्ब्रह्मैवात्रिपुंद्भमु-ल्लनमास्ति। कापसाः समाचारनित्यमतं
 द्रितस्तथा। विशेषतः शंकराचरने रतो भवदशेषं कथितं मयानघ इत्यध्वसय०
 तथा पारोशरोपपुराणवृत्तीये ध्वसये। ब्रह्मशापो दर्शितः। रुद्राधिक्यमविज्ञाय ब्रह्म
 नारायणौ पुरा। अहं ब्रह्म ब्रह्म चेति विभ्रां त्याज्य कुरुतां रणं। क्रोधेन महता युक्तो ब्रह्मा

रामः

२७

सर्वजगत्पतिः। शृणुयविष्णुं गर्भस्थो भवेचातिविमोहितः। चन्द्रका ब्राह्मणाः
 साक्षात्त्रिपुंद्रेभस्मगुंवा। नानवेन्नित्यं मुखानित्यं। वदसि। ह्यविमुक्तिदे। त्रिभूलेचउर
 स्त्रेचावणुपन्नोपामतथा। पुंद्रांतरेरतानित्यं भवेयुस्तां त्रिकादिजाः। आसुधैः शंख
 चक्राद्यैस्त्वदीयैरंकितादिजाः। अनित्तैर्महा। माहाभवेयुश्चांसयोर्द्वीपाः। वेदसि
 द्वेनमार्गेण चदीयाराधानदिजाः। चन्द्रकामोहितानित्यं भवेयुः परिमोहिताः चदी।
 यपांचरात्रेचतंत्रेभागवाततथा। दीक्षिताश्चदिजानित्यं भवेमपुर्निर्भयाहाराश्रोत

स्मार्त्तसमाचारसद्योमुक्तिकरेपारवद्भक्ताविमुखानित्यंभवेयुःपरिमोहितावदीय
 पांचरात्रेचतंत्रेभागवतेतथादीक्षिताश्चद्विजानित्यंभवेयुर्निर्भयाहाराश्रोतस्मार्त्तसमा
 चारसद्योमुक्तिकरेपारवद्भक्ताविमुखानित्यंभवेयुःपरिमोहिताःइति।दधीचिश्ना
 योदर्शितः।सौरयुगभाग्नप्रमेधसये॥एतेचब्राह्मणाःसर्वेयैद्विषंतिमहेश्वरं।त्नवं
 उवेदवात्यास्तेतमोपहृतचेतसः।पारवंजवारनिरताःसर्वेनिरयगामिनः।कलौयुगे
 उसंप्ताप्तेहरिद्राःशूद्रयाचकाः।सर्वस्मादधि।कारुद्रःपशुपात्रविमोक्तकः।परा

अरुवोसुपुष्पाकं मा भूत्यारत्रिकी गतिरित्यादिना । तथा कौर्मै सप्तविशेऽस्येति व्ये मोया
 मयूपां च वधं । चेव तय स्थितं । साधयंति नरानित्यंतमसा व्याकुली भताः । इत्युपक्रम्य
 । यतयश्च भविष्यंति शतशोऽप्यसहस्रशः । नाशयंतित्वधातानि नाधिगच्छंति चानघ
 । गायंति लौकिकैर्गीर्णैः । देवतानि नराधिया वामपाशुपता चारस्तथा । विपांचरात्रि
 काः भविष्यंतिकलौ तस्मिन् ब्राह्मणाः सत्रियास्तथा । ज्ञानकर्मण्युपरते । ला । क
 निष्क्रियतां गते । काटमूषकसर्पाश्च धर्षयिष्यंति मानवान् । ऊर्वेति चावतारणि ब्राह्म

२६

२९

णानां कुलेषु वै। दधीचि शापनिर्दग्धः पुरा दह्या धारद्विजाः। निन्दन्ति च महा। दवंतम
 साविष्टचेतसः। दृष्ट्वा सर्वे वरिष्यन्ति कलौ तस्मिन् पुगांति मे। ये चान्ये शापनिर्दग्ध
 गौतमस्य महात्मनः। सर्वे। तव भविष्यन्ति ब्राह्मणाद्या सुजातिषु। विनन्दन्ति महा। दवं
 ब्राह्मणान् ब्रह्मवादिनः। वेदवात्यव्रताचारदुराचारा दृष्ट्वा श्रमाः मोहयन्ति जना
 न्। सर्वान् दर्शयिष्यामि कलानि त्रुतमसाविष्टमनसो वै डालव्रतिका धमा इति। तथा पाप
 विशेषस्यापि तन्त्रमार्गैः। वशप्रयोजकत्वं पाराशरेणैकादशाध्यासे दक्षिर्शितं शंख

रामः

२६

चक्रगहायमवज्जपाशंकुशादिभिः। अंकितान्मविष्यन्तिमनुष्याः पापकर्मिणः
 त्यजन्ति धर्मै। वहोक्तं तथा स्मृतिपुराणां। वदंगानि च मोह न मनुष्याः पापकर्मिणः।
 पांचरात्रे च कापाले पाखंडेषु पारषु च। दक्षितान्मविष्यन्तिमनुष्याः पापकर्मिणः
 इति। सांख्यपुराणा श्रुतिभ्रष्टः श्रुतिप्रोक्तप्रायश्चित्तमयंगतः। क्रमेण श्रुतिसिद्ध
 र्थमनुष्यस्तत्रमाश्रयेत् धर्मशास्त्रे पुराणा च मोक्तं हि मरणान्तिकं। प्रायश्चित्तं मनु
 ष्याणां पापिष्ठानां सुदारुणं। भयं दुर्बलचित्तानां मरणजायात् ध्रुवं। तेषामेवानिर

३०

३०

शार्थस्वल्बहतं त्रयुक्तवानिति ॥ तथा तत्रैव पांचरात्रं भागवतं तं त्रं वेदानसाति
 ध्यावेदभूषणसमुद्दिश्य कमलापतिरुक्तवानिति मुक्तिखंडे च त्रयर्थे ध्यस्ये अत्यंत
 स्वलितानां हि द्विजानां वदमार्गतः ॥ पांचरात्रादयो मार्गाः कात्वनैवोपकारकाः
 ति पांचरात्रादीनां न श्रुतिमुराणसाम्ये किं उपातितादीन् प्रत्येवानुष्ठापकत्वं का
 लविलं ब्रनकस्य चिदुपकारकत्वं वेति तस्मिन्नेव मघटके माधवः ॥ यज्ञवैभवखंडे यं
 च वच्चारिंशे ध्यस्ये आगमानुपक्रम्य अधिकारिवि ॥ ३ ॥ षण्णक्रमेणैव त्रयुक्तये प्राव

रामः

३०

नैतमुनिश्रेष्ठाः सत्यमेवमायादितंति तत्तन्त्रेषु ये मर्त्यादीक्षिता मुनि सत्तमाः। सोऽंश
स्ते। रवसंगनात्यः सर्वथानैव वैदिकेरिति। तथा सूतसंहितायामेव चरमे ध्येयम्। अथ
परशिवभक्त्या सच्चिदानंदपूर्णोपरशिवमनुभूय स्वात्मरूपेण सूतः मुनिगणमव
लोक्य प्राह साक्षाद्गुणाधिर्जनपदहितरूपं। वहितव्यं च किंचित्। श्रुतिरपि मनुजानां
वर्णधर्मैव भाषे परगुरुरखिलेशः। प्राह तन्त्रेषु तद्वत्। श्रुतिपथगलितानां वर्णध
र्मघृणाधिः श्रुतिपथनिरतानां नैव तत्सेवनायं श्रुतिपथनिरतानां माश्रमायद्वडुक्ता

३१ : परपुरुरखिलशस्तददाहाश्रमांश्च श्रुतिपथगलितानां मानुषाणां पुनत्रहिरपि
 मुनिमुख्याः आहंतं त्रेसकी। याविधिरपिमनुजानामहवर्णाश्रमांश्च श्रुतिपथगलि
 तानामेव तं त्रेस्वकी। याश्रुतिपथनिरतानां तनसंसेवनीयाः श्रुतिपथसममार्गां ने
 ३१ वसत्यं मयोक्तं। हरहरिविधियूजाकीर्तिता सर्वतं त्रेश्रुतिपथनिरतानां यदुक्ता उपू
 जा। श्रुतिपथगलितानामेव तं त्रैरुपजाश्रुतिपथनिरतानां सर्वे। वादादि। ते वा। श्रुति
 पथगलितानां सर्वतं त्रेषु लिंगं प्रथितमखिलदुःखधंसकं तत्र तत्र। श्रुतिनां सर्वपथ

निरतानांतस्तदा। नेवध्यर्थंश्च। तिरपिम
अमनिष्ठमानवस्त्रियुद्धलिंगंनुसदैवध
हादराणोवसि। तनभस्मना॥ विष्वागामोः
द्वैरूपकं। त्रिशूलरूपंचतुरस्रमेवावामृदा
अमनिष्ठमानवोललातमध्येपिववर्तुला
दायवाचंदनृतमुधरयेत् आश्चकपत्र

पणिसरणोर्द्वेषणपाणोः कुंकुमसिद्धरादिनिर्मीणवद्रमारमाणाभजनमपहा
यधनिधनापहारायकर्मकौशलैकजीविनां अवलोकनमपिहीयासनरकपा
तायेतितसंभाषणं प्रसंगत उपरम्पत इति अत्रेदंबक्तव्यं। यदुक्तं वृषवदिति
तत्तथैवाश्रुतिस्मृतिनात्ययीनभिज्ञस्य पशुकल्पवान् न हि बहुदाह तैर्वचाने
स्वदिष्टं सिध्यति। तथा हि। यत्तावद्योहवा इति वचनमुदाहृतं तच्छ्रुतपथश्रुति
स्थमिनि रामा र्वेन चंद्रिकाकारदीनां वरीयानां संमतं। न च तच्छ्रुतपथब्राह्मण उ

४४

५५

यलभ्याता किंचानेह विधिः श्रूयाता अपि वपति ता हि विषयकमेव हं प्रागुदाह
 तस्मृत्या हि वलात् न च स्मृत्या श्रुतेः संकोचो नुपपन्न इति वाच्यं विशेष विषयिण्या
 स्मृत्या सामान्यश्रुतः सांकाचस्य सर्वसंमतत्वात् अन्यथा पतितस्याप्यग्निहोत्र
 प्रसंगात् कलावपि न रमेधश्च मेधः प्रसंगाच्च तत्र यदि पतितानां कर्मानधि
 कारबोधकस्मृत्या न रमेधश्च मेधकावितिकलिनिषिद्धपरिगणनस्मृत्या च अ
 ग्निहोत्राश्च मेधसिद्धिः श्रुतीनां संकोच इति ब्रूयात् तर्हि प्रज्ञातपि तुल्यं एतेन च

रामः

४४

क्रंविभर्त्तरदिचदुदाहतवचनमपिगतार्थो।यदपुनस्तक्युरिशिष्टेइति।तत्रनेहं
 परिशिष्टं।किं त्रसप्तमाष्टकपठ्यतइति।तावद्वैदिकेभ्योगृहाणकिंचनास्यवद
 तिमतोर्थेसंभवति।इहं हि वदुपजीव्यैमीध्वैरिच्छेव्याख्यातं।पवित्रं।तविततं ब्रह्म
 एस्य।तप्रभुर्गात्राणि पर्येषि विम्बतः।अतस्तनूनेति शृङ्गेत्रः।ब्रह्मणः।वहस्य
 ।चतुर्मुखस्य ब्राह्मणजा।तर्वापातरस्य।कतिविष्टुसंबोधनं।प्रभुस्त्वं।विम्बा।ताविम्बे
 षां गात्राणि पर्येषि।अंतर्योमितया व्याप्नोषि।तादृशस्याततत्यवित्रं सुदृशीनं।अ

४५

५५

र्थोत्तनेतिलभ्याना अतस्ततनूः असंस्कृतशरीरः आमः अदग्धपापः तद्वत्स
 नाश्रुताश्रुतासः पक्षाः वहंत इत्तदाह जन्यं किं वहंत एवात समाश्रितः पवि
 त्रं चरणं चक्रं लोकद्वारं सुदर्शनं पर्यायवाचकात् एतव क्रस्य परमात्मन इति व
 वनारिति न चैतद्व्याख्यानं प्रामाणिकं तस्मिन्नुद्गीचीनदरी पवित्रं वित्तं च निय
 वित्रं तवित्तं ब्रह्मण स्यात् इति वित्तं न्यमानमभि मंत्रयते यजमान इत्यापस्तं
 वसूत्रेण उद्गीचि चैति द्वीण कलशे वित्तं न्यमानस्य पवित्रस्यानुमंत्रणे एत

रामः

४५

मंत्रविनि। यागात्। तथा च। ह ब्रह्मणस्पतो सामाते तुभ्यं वत्सा वनार्थमिदं दशा
पवित्रं विततमित्यर्थो भाष्यादिसंमतः। यदि तु यथा कथं विदुस्तरार्थं संभवमात्र
एतुष्यसितर्हि लिंगधारणादिकमपि किमिति न कुर्याः। यामुपनागमोपदं ह। ए
नहि। कचिद्व्याचक्ष। ता तथा हि। ब्रह्मेति लिंगमाख्यातं ब्रह्मणस्पतिरीश्वरः। पवि
त्रं तद्विविख्यातं तस्यैव कर्तुः शुचिः। रुगित्याह। पवित्रं चेविततं ब्रह्मणस्पति।
रीश्वरः। पवित्रं तद्विविख्यातं तस्मात्पवित्रं लिंगारख्यं धर्मैः। शेषमयं। तेनातस्तनूर

४६

५६

स्रष्ट्यादिनाही स्यासहितः सा साहाय्युपाह्लिंगमुत्तममित्यंतन अगस्त्यं प्रति
 रणुकेन पवित्रं अतिर्लिंगपरतया व्याख्याता। तथा चायमर्थः। ब्रह्मणस्य तलि
 गस्याधिष्ठातः। ततव पवित्रं लिंगं विततं प्रजुस्त्वं विम्वेषां गात्राणि पर्येषि। व्याघ्रो
 षि। विस्त्वादिमिरपि त्रल्लिंगस्य घृतवान्। स्पष्टं चैतत्या न्ने शिव एष वसं वाद् अ
 तस्त आत्मे शिना शिव ही साहिना तद्वर्त्येन सः आमोपकांतः करणः तल्लिंगं ना
 श्रुते। दुरदृष्टवशात्तद्वारणानमवर्त्तत इत्यर्थः। वदं तालिंगं धरयंत इत्यादि। अ

रामः

४६

पिवसोमस्य क्षरापवत इत्युपक्रमान्। शोचं। तास्य नंतव इत्युत्तरत्र दृश्यात्पव
 मानसो। मा। दवतेत्युत्क्रमणिकावचनात्पूर्वोक्तापस्ते बसूत्राच्चाशौवैवैष्णवा
 कौश्यावप्यथावसंगता। ववा। उहंखलेवेतत्तमुद्रानिषेधपारे। वयं अतिरिगृ
 हाणा तथा हि। हे ब्रह्मणस्य ते ब्राह्मणोत्तम हे ब्राह्मणोत्तम च उ। नाकं। पतितान्प्रति
 निषेधेनास्तीति सूचयितुं। चं प्रभुः समर्थोसि। अनया परम। राचनया पिनात्रप्र
 वर्तितव्यमिति सूचितं। दृश्यापि वा फलानि विविकोर्मच उद्देशाध्यस्य वचनेन

४७ प्ररोचनयापिपांचरात्रेप्रवर्त्तयेत्तिलुक्तं। विश्व'नोगात्राणिकरचरणदिसर्वागा
निविस्तीर्णेष्वित्रं वयथा नवति तथा धरपसि। पावित्र्यं च। पावती। वै। द्वाताइ
५७ त्यादिश्रुत्यंतरसंवादि। ततश्चपांचरात्रादौ चयातप्रवेष्टव्यमित्याश्र। यनाह।
आपआयविष्णु। वमेतस्मात्तद्वै नसः आमोपधातः करणइत्यादि। नकेवलं
तप्तांगानामिष्टभावमात्रं किंच निष्ठमप्यस्तीत्याह। श्रुतासस्तप्तमुद्रां वृंहंतः। त
तश्चाद्वाचभूतं पाकं अर्थात्कुंभीपाकादिरूपं आश्रुतप्राप्नुवंतीति। तप्तमुद्रानि

रामः

४७

धेधकस्मृतिवा।वनजातंवात्रोपष्टेभकं।संनिचात्रमंत्रवर्णीः।तद्यथा।इमेयेना
 वीङ्गुःपरश्चरंतिनब्राह्मणासानसुतेकरासः।तएतेवाचमभिपद्यपाययाशिरी
 संत्रंतन्वात।अमजज्ञयःपए।तदृश्यमानाः।अर्वाग्भावंकर्मकांडरूपं।परःश
 दोनिपातः।परःपरंउपनिषद्भागंचनचरंतिनपरिशीलयंति।अतरावब्राह्म
 णा।सान।ब्रह्मविदोनब्रह्मशब्दात्तदध्वा।ततद्दे।दत्पए।सुतेअतिषुतेसोमेकरः
 अधिका।रा।यवांतथाजूताअपिन।तरातेकांडद्वयपरिभ्रष्टः।वाचंवागिंद्रियं

४८

५८

अनियद्यापिपापयापा। पनमुपांसुलुगितित्यादिनायादशः शिरीः बंधको
 पित्रबन्धानओणादिकोरीकृतेत्रं पांचरात्रादिकंतत्वाततदुक्तमनुतिष्ठंतीत्य
 र्थः। नम्रकर्षेण जानंतीत्यम्रजयः। आइगमेत्यादिना किंकिनोरन्यतरः नञ्
 तत्पुरुषे सति शिष्टचात्। अव्ययपूर्वपदमत्ततिः स्वरः। वेदभ्रष्टान्समुद्दिश्य
 कमलापतिरुक्तवानित्यादिना गुक्तवचनजातमि। हापष्टंभकं। तथाप्रत्तान्मा
 नादध्वसु। यत्तमस्वरश्चोक्तयंत्रासोरभसस्यमंतवः। अपानइसासोबधिराअहा

रामः

४८

सततज्ञतस्य यथांतरं निदुष्टनः। ये पुरुषाः प्रज्ञान्मानासुरातनाद्वैदरूपात्मना
 एतच्चिरपरुत्यरादिभ्यस्तः। न च पुराणप्रादिति वार्त्ति। कनत्रप्रत्ययाः। अधि
 अधिकं आसंमंतात्कर्मकांडात्ज्ञानकांडाच्चेत्यर्थः। समस्वरत्न उपनापमु
 द्वेगं नलक्षवंतः। स्वरशेषनापयोः। श्लोकः पौरुषेयवाक्ययंत्रं नियामकं। यथा
 तथा जूताः पांचरात्राद्यागमावलंबिन इत्यर्थः। रमसस्य मंतवः स्वीकर्त्तारः। क
 मिमनिजनिगाभायाहिभ्यश्चेति उच्यते। तस्या राद्युदात्तः। यद्वावकाराचुन् किंवा।

४८

५९

अनन्ता। सा अंधा बधिराश्च। अतएव ज्ञतस्य पंथा। वहं अपाहासत। अयत्तष्टं य
 था भवति तथा त्यक्तं वंतः। तए। तदुष्टुतः पापकर्मीणः। नतरंति वासिष्टलिं। गा
 कंशं डित्पोयाख्यानादिकंचात्रोपसंभक्तं बोध्यां तथा ज्ञक्यति शिष्टे। गोघ्नान्न
 स्करत्वास्त्रीवधश्च किल्बिषं। पापकंच चरणोभ्यश्च त्याकमानाभिरहंपुनास
 मीति। वराणभ्यः चक्रशंखगदादिभ्यः पवित्रं चरणं चक्रमिति चदी। ये रवोक्तेर्ब
 हुवचनादाद्यर्थीव गतिः अर्द्धचीः पुसात्पादिवत्। नच चक्रादीनां पापजनकत्वं क्ष

रामः

४८

रणपरवेत्तलक्षणस्यादितिवाव्यांतद्वारणस्येवधर्म्यमाणानां। तवामयधर्म
 जनकचातुफलसाधरण्यायप्रयोजकमात्रंयंचम्यर्थेइतिभर्तृहरिप्रभृति
 मिःसिद्धांतितवाचा। युक्तंवेतत्। चरणपदस्यदुराचारपरवेत्तलक्षणपत्तेः। गो
 घ्रादिवैयर्थ्यापत्तेश्च। गोबलीवर्द्धन्यायाश्रयणेतिक्लिष्टता। यन्मेगर्भेइत्यादि
 नागतार्थाचातस्माद्गोहननानिषिद्धविशेषप्रायपातश्च। चरणपदस्यचद्रीत्या
 चक्रपरत्वेवोचि। ततिदिक्। एतेनयजुः। शुअंकितः। यंक्तिमावनइत्यंतंपरास्तं। चदु

५०

४४

50

दाहृतश्रुतिस्मृतीनां कथंचित्प्रामाणिकचाभ्युपगमेपि पतितब्राह्मणपरतया
 नार्थवाचावदुदाहृतयो। खवायवीयब्रह्मांडयो। वैलवशशोपादानाच्। आममो
 क्तविष्णुदीक्षावानहि। वेस्मव दीक्षाचपतिनाधिकारिकेत्युक्तं। यदप्युक्तं न यस्याम
 इति। तदपि नास्माकं बाधकं। वदीयदर्शनाभावस्याकिंचिकरत्वात्। दुर्जनस्मात्ती
 कल्पितानामिति वदन्स्कांदकोर्मादिपुराणेषु भाट्टादितरेषु हेमाद्रिमाधवदृष्ट्या
 चंद्रौदयादिनिबंधेषु वस्त्वस्याज्ञानमेव प्रकहितवान्। यद्यपि च ज्ञसमभिव्याहृते

रामः

४४

५०

ति। तन्ना। तस्याप्रसक्तवान्। इंद्रागमेप्रविष्टस्य वज्रा मवमाप्तं न तु शंख चक्रादि
। उक्तं हि पाराशरोपपुराणा चतुर्थीध्वस्ये। इंद्रादि। देवताभक्तसं च निष्ठस्तथास्ति
तः। ललाटे धारयेन्नित्यं वज्रपाशां कुशादिकमिति। यदपि। वैष्णवा वैष्णवभोद
नेति तत्तथैव। वैष्णवदृष्टेव परंपतितादिविषयकेत्यवोवाम। यदपि येचित्प्राद्युप
रम्यत इत्यंतं जल्पितं तदपि स्वस्यैव मामांसावात्तीनमिज्ञतां स्फुटयति। तथा हि।
पतिताद्यधिकारिकस्य वैदिवब्राह्मणान्प्रतिविशिष्यनिषिद्धस्य प्रमादाद्वैदिकेना

५९

51

तुष्टानेवक्रियुराणद्युक्तंषष्ट्यावन्नैवत्तद्वाणं नायश्चित्तमुदीरितमित्यादिकं
 न्याय्यमव। अततप्रायश्चित्तैस्तैः सहसंभाषणादिकं निषिद्धमेवेति पूर्वोदा
 हृतवचनपरिशीलवतां स्यष्टं। यदि तु निषधवाक्यानां प्रायश्चित्तवाक्यानां वा
 चरान्ना न्याश्रयतात्वाद्भात्रेणापि नाचे। यदि त्यादिवाक्यानां वा प्रामाण्यमेव व
 कुमर्हसि मध्यवसितो सितर्हि बहुक्तं अप्राप्तमीमांसासरमर्षी गंध वंचय्येव
 पर्येव स्यति। उक्तं हि भट्टपादेः। कोहिमीमांसको ब्रूयाद्विरोधे वाक्यायामिथः। ए

एमः

५९

केनमाणमित्तरदणमाणमितीदृशमिति। उरुत्येत्ययश्च प्रयोगस्तु। वदन्व
 दंगवात्मानामेवोवित इत्यलंबहुना। यदप्युक्तं विष्णुभक्तिचंद्रोदये। नारायणा
 युधैर्युक्तं तवात्मानं कालोयुग। ऊरुनेयुण्यकर्मणि मेरु उल्पा न संशयः। शं
 खादिकां कितो भक्त्या श्राद्धं यः उरुते द्विजः। विधिहीनं त्रसंयूयं पित्राणं त्रगया
 समं यथाग्निर्देह। त कष्टं वायुनाग्नेरिभृतो भृशं। तथा दहंति पापानि दद्यात्तस्मा
 युधनिवै। विष्णुना मां किता मुद्रा मष्टा सरसमच्चितां। शंखादिका युधैर्युक्तां स्वर्णी।

५२ रोप्यमयीमपि। घत्ते भागचतोयस्तकलिकाले विशेषतः। प्रह्ला। हनसा। माज्ञेयोना
 न्यथा कलिवद्वत्रमः। यस्य नारायणी मुद्रा। दहे शंखादिचिह्निना। धन्त्री कलत्ततामा
 ला तुलसीकाष्ठसंभवा। द्वादशाक्षरमंत्रैस्तु विनियुक्ता कलेवरं। आयुधं निचविप्रस्य
 मस्तमः सच वैष्णवः। शंखांकिततनुर्विप्रो भुंक्ते यस्य चावश्मनि। तदन्नं स्वयमश्नाति
 पितृभिः सह वैष्णवः। तस्मापुष्पं किं दृष्ट्वा मन्मानं न करोति स्मः। द्वादशार्जितं पुण्यं वा
 कलेयापगच्छति तस्मापुष्पं किं। नापस्तु श्मशाने म्रियानयदि। प्रयागयागति। त्रौ

रामः

५२

कासागतिस्तस्य नारद। तस्माद्युधैः कंलोनित्यं मंडिताय स्पृगि न हः। तत्राश्रयं प्रकु
 र्वेति विबुधस्य वासवा दयः। यः कारतिहारः पूजां तस्मै चक्रं। किनो नरः। अथ राधसह
 स्वाणि नित्यं हरति। कश्चा इति। ब्रह्मपुराणावचना। दत्तस्यापि समूलवे पूर्ववदधिकारि
 व्यवस्थापाननगतार्थैः। प्रत्युत ब्रह्मपुराणादश्रमे ध्ये। यात स मुद्रा त्वं तजाय हरि
 णा निर्मिता पुरा भू। दव सप्त मुद्रां त्रुचिद्रं धृत्वा विमूढधीः। इह जन्म निश्चयः स्यात्ते
 स्यैवावमविष्यतीति स्पष्टं। मवपम्यत इति दिक्। यदपि विष्णुभक्तिचंद्रोदय एवाअ

५३

त्रयोविमहात्मानः कर्माकोशलवेतस्तः। चक्रेण तापनं। दहपितृक्षजादिनतया॥ आ
 । हो। नेवेद्यदानं वहरयेदृषयंति च। अंगस्य हीनतामवाकर्म। एणानाश। मवचा। तान्मति
 वक्तव्यः। विष्टुच्यमतिदृष्ट्यापां पाष्मिदाहः प्रशस्याता इत्यादि। वेदिकं शास्त्रेण दश
 धस दद्यात्ततः। न भवेत्तु कथां तपो हीनतां मस्य वेतदा। रो गैराक्रांत देहानां। दहेभ्यो दा
 ह इष्याता। तत्रोत्तरं साययाक्रांता। दहाना मरिणा दाह इष्याता। न ब्रूमो हि नतामं। गनचक
 र्मे विनाशनं। श्रुतिस्मृती न पश्यामो। यना न नमंते ततः। श्रुतिस्मृती शृणु धां। वे श्रुत्यर्थ

रामः

५३.

निरुतापतः। वापये ब्रह्मांडपुराणा च। अग्निर्नैष उक्तं तस्यैव क्रमादाय वैस्मवः धारये
 सर्ववर्णानां सृष्टिं सा। लाक्यसिद्धय इत्यादि लिखितं तत्सर्वमपि प्राग्वत्। गतार्थमेवा
 किव॥। तनमतंतत इवेत्यत्र ब्रह्मचेतया। दशः। शृणुध्वं वाक्य इत्यात्मनेपदं च अशुद्धं। न
 वयेनतिपदात्यरं बृंहि च आ। दशनिर्वोहः समानवाक्ये निघातपुष्पदस्मदा। दश इति
 कात्यायनवचनात्। नचैकवाक्यतास्तीति भ्रमितं व्यं। एकतिद्वाक्यमिति परिभाषणात्। स्य
 द्वे वेदं भाष्यादिपरिश्रितने इति द्विकस्या। दत्तत्वेदस्तत्र चाधिकारिभे। दनव्यवस्थिताव

५४

५५

तत्तर्हि मिश्रपूजायां को धि क्रियतां नवनास्त्येव मिश्रपूजेति वाच्यं। भागवत एकादशस्कं
 धे। सप्तविंशोध्यस्यैवैदिकस्तां त्रिको मिश्र इति। मन्त्रिविधे मखः। त्रयाणामाप्ति तेनैव वि
 धिनां मासमच्चीयत्। इति तगवद्वनादिति। चत्। अत्रोच्य। तापतित ब्राह्मणादयस्ताव
 मिश्रेधिकारिणः। तादृशतितं त्रप्रवृत्तिबोधकप्रमाणैस्तत्रोपात्तवैदिकमंत्रप्रतिप्रसव
 लाभात्। स्वीततश्च निबन्धेऽप्यु। ब्रह्मघ्नादीनामपि प्रायश्चित्तेवर्त्तेमानानां संधसंवदना
 दावधिकारः। प्रसिद्धश्चानेकमंत्रसाध्येऽश्वमेधे ब्रह्मघ्नस्याधिकारः। त एति ब्रह्महत्या।

रामः

५४

याम्बेमेधेनयजतइतिश्रुतेः।अनिष्टुताचाजपेयेनाम्बेमेधेनसत्रियः।अन्यैश्वषाव
नैरिष्ट्वाब्रह्महत्यांव्यापाहतातिचउर्विश्रुतिस्मृतेश्चाकिंच।स्त्रीणामप्युनयनाध्ययना
दिकल्यांतरेस्तीतिमाधवपारिजातादिनिबंधानुस्यष्टं।तासांचआगमाधिकारित
यामिश्रपूषंभवत्सेवा।अपिचसत्रियाअपिवचनातंत्रोक्तसजाधिकारिणः।श्रो
तस्मात्तीगमंचेतिद्विजानांउत्रयंभवेत्।श्रोतार्चनंउविप्राणांविशेषणभवेत्तदा।
स्मात्तीगमार्चनंसत्रेवेश्यो।कवलमागमं।तस्मा।ह्वार्चनंश्रोतंविप्रस्येतिनिगद्यत

५५

55

इति मे त्रराजानुष्टुप् विधमनोक्तेः। स्पष्टं चैतत्पारिजाते अत्र च स्मार्त्तस्यानुप्यनुमितश्रुति
 मूलकनया स्मार्त्तोगमत्रेण मिश्रपूजा लांभसंभवात्। किंचादिजैर्जीतानां कुंडागाल
 कादीनां संस्कार्यता आगमाधिकारश्चास्तीति। तय्यधिकारिणः। सर्वथापत्तिवन्नाह
 णानामागमेधिकारः। अत्यंतस्खलितानां नित्यादिवचनात् तथा च तादृशानामाग
 मप्रवेशः। पातित्यापादक इति शापनिषेधकलिभविष्यदादिवाक्यैर्निर्णीय। तन्निमि
 त्तान्तरणौ वयतितानां तु आगमप्रावशः। क्रमेण द्वारकः। तत्रापि पीवरात्रपाश्रुय

रामः

५५

तादीनामंतरंगता। बोधदीनां तु असंत विकल्पानां बहिरंगतेति विवकः। एवं चाधि-
कारिभोदनसर्वेषां विधिनि। यधवाक्यानां सौष्टवस्थिते। अधमहारव्यत्यासायाजना-
दिना अनेकपदमंगायनदृव्यामकखेदनीयं। इदं च वधेयं। सर्वांगमध्वपि। वदविरुद्धं
शस्याप्रामाण्यमिति यदुक्तं। तत्स्वारसिकार्थमादाय। मोहनार्थं। वाक्तिरप्येव। मवा-
यदि तु आदित्योपपत्त्यादि विदिकवाक्यानामिव कथंचिद्वाधितार्थपरतया व्या-
ख्यायानतदा सर्वा। श्रामाण्यमवा। अनुष्ठापकचंपरं प्रागुक्तवचनात्। न्याया

५६

56

चपुरुषविशेषं प्रत्योक्त्यन्यादतत्। यथा उत्तरं तं त्रे आदित्योप्युत्पादिनां यथा
 क्रतुर्थे गुणवादवं गोणवृत्त्या व्याख्या। ननु भूतार्थवादवमेव। तद्वत्स्यं चेत्तत्।
 यज्ञवैभवखंडीयद्वाविंशाध्वसपादौ। पूर्वतं त्रेपि धर्मस्य शृष्टमूलवादशृष्टमना
 यक्ष्यं स्यादित्यधिकरणस्य शेषे महयादा आहुः। विज्ञानमात्रस्य भंगान्तरात्
 दिवादानामपि उपनिषदर्थवादप्रभवत्वं विषयस्यात्यंतिकं रागं निर्वर्त्तयितुं इत्यु
 पपन्नं सर्वेषां ग्रामाणां सर्वत्र च। पत्रचकालांतरफलवादिदानीमनुभवासेभवः

रामः

५६

नत्रश्रुतिमूलनासो हृष्टिकफले उदृष्टिकविद्यादौ पुरुषांतरव्यवहारदर्शना।
 दवप्रामाण्यमिति विवकसिद्धिरिति उत्तरं न। त्रपि शास्त्रायानिवाद्यधिकरणं व्या
 चक्षाणविवरणकारः षष्ठवर्ण। क आहुः नवसर्वे सर्वज्ञप्रणीता धर्मा एवतिमुक्तं अ
 न्यान्यधर्मे निरकरणान्। न चापौरुषेया एव मुगताद्यागमादित्युक्तं अनुस्मर्यमाण
 कर्तृकचान्। अपौरुषयचेवानविहामः। उदिता उदिता। हामवद्यवस्थोपत्तेरिति।
 अपिवा स्थायनादीनां ब्रह्मण्येव समच्चय इति सुरेश्वरवार्तिकमप्यत्रानुहूलमिति दि

५७

57

कानचेवमागमोक्तदी सावतांमारणमोहनाच्चाटना।दरपिधर्माचद्रष्टापत्तिस्यादि
 ति।वत्तस्यबलवदनिष्ठानुबंधिवेनाधर्मवान्।यदिचनिष्ठाननुबंधिवंनधर्मवश्
 रीरघटकंतर्हिमारणा।दरपिधर्माचद्रष्टापत्ति।ख।उपेनादिवत्तुक्तंचचोदनात्न
 साणार्योधर्मइतिमूत्रेभदयादेः।यदि।यानष्टसिद्धिस्यादनिष्ठाननुबंधिता तस्य
 धर्मचमिष्येतततःउपेनादिवर्जनांयदात्रचोदनागम्यःकार्याकार्यानापसया।ध
 र्मप्रातिनिमित्तंस्यात्तदाउपेनेपिधर्मातति।केचित्तुबोद्धार्हनादीनामागमानांसर्वा

रामः

५७

५८

५८

तनैवांप्रामाण्यमित्याहुः। उभयथापि। वेदिकान्यतिपांचरात्रादयो नानुष्टाय-
 का इति निर्विवादम्। तस्मात्सतितादृश एव शंखचक्राद्यंकनादवधिकारिण इति
 सिद्धं। बालागापालसदृशविद्वद्भासजल्पितेः। प्रनारितानां मूढानामज्ञानवि-
 निवृत्ताया विमुद्धाद्वैतसिद्धान्तप्रतिष्ठापनतत्परः भट्टोजिभट्टः तत्तवानिमंगलं
 बुध्मगुणीः॥८॥ इति श्रीमद्वैतसिद्धान्तप्रतिष्ठापकश्रीतस्मात्तससंप्रदायप्रव-
 र्तकश्रीभट्टोजिभट्टविरचितस्तंत्राधिकारिनिर्णयः समाप्तः॥ ॥८॥ ॥श्रीः॥

रामः

५८

तत्राद्यकारिनिर्णय

पृष्ठा. ६७.